

בס"ד Intro

Today we will בע"ה learn ק"ח of סכת כתובות מסכת כתובות Some of the topics we will learn about include.

The second Machlokes of חנן ובני כהנים גדולים regarding the case of

מי שהלך למדינת הים

ועמד אחד ופירנס את אשתו

A husband traveled abroad without making provisions for his wife's מזונות, and another person supported her.

Does the husband have to reimburse that person?

אדמון's first ruling regarding מי שמת והניח בנים ובנות בנכסים מועטים

A man died, and his assets were NOT sufficient for both, ירושה, the son's inheritance, and מזונות, the daughter's support.

אדמון's second ruling regarding a case of הטוען את חבירו כדי שמן והודה בקנקנים

The מלוה claims that the לוה owes him jugs of oil, and the damits to owing jugs only.

Some of the terms and concepts we will learn about include

כופר הכל

פטור משבועה

In a case in which a חלוה, lender, claims that the הלה, borrower, did NOT repay the loan. When the הול כופר כופר אחלה, denies the claim entirely, he is NOT required to make a שבועה מדאורייתא an oath. However, the שבועה היסת. שבועת היסת.

מודה במקצת הטענה

חייב בשבועה

When the אודה במקצת מודה, admits the claim partially, he must make a שבועה מדאורייתא that he does NOT owe the rest.

טענו לו בחיטין והודה לו בשעורין

פטור מן השבועה

When the מלוה claims that he gave the איל wheat, while the claims that he borrowed barley, the לוה is exempt from שבועת מודה במקצת

Because

מה שהודה לו לא טענו

ומה שטענו לו הודה לו

The לוה did NOT admit to the מלוה 's claim.

There is a Machlokes in a case of טענו לו בחיטין ושעורין ושעורין והודה לו באחד מהן

When the מלוה claims that he gave the לוה both wheat and barley, while the לוה claims that he only borrowed barley. Some say חייב בשבועה

Others say פטור מן השבועה

גלגול שבועה

When one claims that he gave a לוה, borrower, two items, in which there is a חיוב שבועה for the first item, but there is NO חיוב שבועה for the second item.

The לוה must make a שבועה for both items, because the חיוב of the first item is extended to all the claims.

So let's review ...

Our Mishnah continues with חנן's second ruling Zugt Di Mishnah

מי שהלך למדינת הים

ועמד אחד ופירנס את אשתו

A husband traveled abroad without making provisions for his wife's מזונות, and another person supported her.

Rashi points out that

אם הלוה את האשה ע"מ שתשלם לו

If he told the wife that he's giving it to her as a loan; הוא תובעה

והיא תובעת את הבעל

She, and by extension the husband, would become obligated to pay the loan.

In this case however, since he said nothing, even though he gave it on the assumption that the husband will reimburse him;

חנן אומר איבד את מעותיו

He lost his money, and the husband does NOT have to reimburse him upon his return.

As Rashi explains, because

שלא אמרתי לך הלויני

The husband can say "I did not ask you to lend me this money."

נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו

ישבע כמה הוציא ויטול

The בני כהנים גדולים disagree and say that after taking an oath of the amount of the support, the husband DOES have to reimburse him, because he only intended it as a מתנה, a loan, and NOT as a, מתנה, a gift.

א"ר דוסא בן הרכינס כדבריהם כדבריהם בני כהנים גדולים agrees with the בני כהנים גדולים However אמר רבן יוחנן בן זכאי יפה אמר חנן

רבי יוחנן בן זכאי agrees with חנן that הניח מעותיו על קרן הצבי

He forfeited his money, as if placed his money on a deer's horn.

מסכת נדרים The Gemara cites a Mishnah in

המודר הנאה מחבירו

 $\boldsymbol{A}$ מדיר made a vow that the מודר may not benefit from him. Nevertheless,

שוקל לו את שקלו

ופורע את חובו

ומחזיר לו אבידתו

The מדיר may

Pay the מודר's obligation of;

Pay off his loan;

Return his lost item;

The Gemara explains

שוקל לו את שקלו

מצוה קעביד

ומחזיר לו אבידתו

מצוה קעביד

The מדיר is merely performing a מציה, in which the מודר only benefits from the מצוה, NOT from the מדיר.

However, the Gemara asks

פורע לו את חובו

הא קמשתרשי ליה

Why may the מדיר pay-off the מדיר's loan? This is certainly a benefit, since the מדיר is not asking the מודר to reimburse him for the loan payment?

The Gemara explains:

According to מחילה is NOT considered a benefit, because, as Rashi explains, חנן holds that the מדיר cannot demand reimbursement from the מודר, because לא אמר לו הלויני

The מודר did NOT ask the מדיר to pay off his loan. The מודר explains that the benefit of the מודר not

having to pay off the original loan is

אין הנאתו ניכר

This benefit is NOT noticeable.

And according to בני כהנים גדולים that hold הייב that penerally in such a case he must reimburse him, we must say that in this case the מחילה is NOT a benefit, because the Mishnah refers to a case where שלוה על מנת שלא לפרוע

The מודר initially borrowed the money from the בעל חוב, on condition that he is NOT obligated to pay off the debt.

The next Mishnah continues with אדמון's rulings:

Zugt Di Mishnah אדמון אומר שבעה issued 7 rulings.

1.

מי שמת והניח בנים ובנות

A man died and left sons and daughters;

בזמן שהנכסים מרובין

הבנים יורשים

והבנות נזונות

When the assets are sufficient, the sons inherit the estate, and the daughters are supported from the estate.

ובנכסים מועטים

הבנות יזונו

והבנים יחזרו על הפתחים

When the assets are NOT sufficient, which Rashi explains as;

שאין בהן פרנסת שנים עשר חודש לזכרים ולנקבות

There is not enough to support them all for one year. The א מנא קמא says that only the daughters get supported from the estate, and the sons get nothing. The sons must go around collecting צדקה.

Rashi explains;

תקנת חכמים היא

Because it's inappropriate for the בנות to go around collecting

אדמון אומר בשביל שאני זכר הפסדתי

רבא explains בשביל שאני זכר וראוי לירש בנכסים מרובין הפסדתי בנכסים מועטין

Since the sons are entitled to ירושה when the assets are sufficient, they should not lose the ירושה when the assets are not sufficient.

אמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון אדמון agrees with אדמון.

Tosfos explains that אדמון actually agrees with the Tanna Kamma's ruling. He merely questions the reasoning.

The Mishnah continues with אדמון's second ruling: Zugt Di Mishnah

הטוען את חבירו כדי שמן

The מלוה claims that the לוה owes him jugs of oil.

והודה בקנקנים

And the לוה admits to owing jugs only.

אדמון אומר

הואיל והודה במקצת הטענה

שבע

אדמון says that the לוה is required to make a שבועה, because he is a מודה במקצת. He admitted part of the claim.

וחכמים אומרים

אין הודאת מקצת ממין הטענה

The Chachamim disagree and say that the לוה is NOT required to make a מודה. He is NOT considered a מודה because he did not admit to the type of item of the claim.

אמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון

The Gemara offers two explanations of the Machlokes:

רבא says

דכולי עלמא

היכא דאמר ליה מלא עשרה כדי שמן יש לי בבורך

They both agree that when the מלוה claims 10 jugs worth of oil and the לוה admits to owing jugs, that he is

פטור מן השבועה

Because

שמן קטעין ליה

קנקנים לא קטעין ליה

The claim was only for oil, not for jugs - And they both hold that

טענו לו בחיטין

והודה לו בשעורין

פטור

Where the claim is for one thing, and he admits to another thing, it is NOT considered

מודה במקצת הטענה

They also both agree

באומר עשרה כדי שמן מלאים יש לי אצלך

When the מלוה claims 10 jugs filled with oil and the dimits to only jugs, he is

חייב בשבועה

Because

שמן וקנקנים

קטעין ליה

The claim is for both oil and jugs - And they both hold that טענו לו בחיטין ושעורין

והודה לו באחד מהן

חייב בשבועה

Where the claim is for two different things, and he admits to one of the two, it IS considered

מודה במקצת הטענה

Because he admitted to part of the claim;

7 The

The Machlokes is in a case דאמר ליה עשרה כדי שמן יש לי אצלך

The מלוה claims 10 jugs of oil and the לוה admits to jugs only;

אדמון אומר יש בלשון הזה לשון קנקנים אדמון holds חייב בשבועה

Because כדי שמן, refers to both the oil and the jugs – and this is similar to

טענו לו בחיטין ושעורין

והודה לו באחד מהן

חייב

Where the claim is for two different things, and he admits to one of the two, it IS considered

מודה במקצת הטענה

ורבנן סברי אין בלשון הזה לשון קנקנים The Chachamim hold פטור מן השבועה

Because בדי שמן refers only to the oil, but it does NOT refer to the jugs - and this is similar to

טענו לו בחיטין

והודה לו בשעורין

פטור מן השבועה

Where the claim is for one thing, and he admits to another thing, it is NOT considered

מודה במקצת הטענה

=====

2.

says they both hold that

טענו לו בחיטין ושעורין

והודה לו באחד מהן

פטור מן השבועה

פטור מן השבועה

מאמר ליה עשרה כדי שמן יש לי אצלך

אצלך

The alims 10 jugs of oil;

ואמר ליה אידך

שמן לא היו דברים מעולם

שמן לא היו דברים מעולם

קנקנים נמי

שמן א היו לך

חמשה אית לך

וחמשה לית לך

The alims 10 jugs of oil, but partially

admits to the claim of jugs.

ומגו דקמשתבע אקנקנים

אדמון אומר
יש בלשון הזה לשון קנקנים
holds
חייב בשבועה

Because כדי שמן, refers to both the oil and the jugs – and he is a מודה במקצת הטענה

משתבע נמי אשמן על ידי גלגול על ידי גלגול Since he is חייב בשבועה for the jugs, he is חייב בשבועה for the oil through גלגול שבועה.

ורבנן סברי
אין בלשון הזה לשון קנקנים
אין בלשון הזה לשון קנקנים
The Chachamim hold
פטור מן השבועה
Because כדי שמן refers only to the oil, but it does NOT
refer to the jugs - and this is similar to
טענו לו בחיטין
והודה לו בשעורין
פטור מן השבועה
He is not a
מודה במקצת הטענה

